

Äinämöinen

Iso-Äiniön, Joenniemen, Myllykselän ja Vähimaan tiedotuslehti

Äinään seudun kyläyhdistys ry

Huhtikuu 2013

Toimittajat Leena Etu-Seppälä ja Pentti Etu-Seppälä

Kuva: Leena Etu-Seppälä

Tupalan rakennukset muodostavat umpipihan. Kaikki talouden vaatimat rakennukset on sijoitettu samalle tontille toistensa yhteyteen. Sisäänkäynti on järjestetty rakennusten väliin jätetyn aukon kautta.

Tupalan talomuseo on harvinaisuus

Äinään seudun historiallisesti arvokas nähtävyys on Myllykselässä Tupalan talomuseo. Se antaa harvinaisen hyvän kuvan niin hämäläisistä maalaistalon rakennuksista kuin esineistöstäkin. Tupalan tilan isäntä Hemmo Honkala on omalta osaltaan vaalinut esi-isiensä ja äitiensä perintöä huolella, joten talokokonaisuus on säilynyt hyväkuntoisena jälkipolvien tarkastelevaksi. Esimerkiksi vastaavaa umpipihaa ei lähialueilta enää hevin löydy.

*Vanhimmat muistelevat

*Kyläsuunnitelma valmis

*Pilkkipisa veti väkeä

*Kerholaisilla kivaa

Pääkirjoitus

Talkoisiin tarvitaan väkeä

Uusi vuosi on hyvässä menossa. Kevät on tulossa kylmän talven jälkeen. Luonto on kohta herkimmillään. Taakse jäänyt vuosi oli yhdistyksessämme toimielias. Suuri hanke, luontokeskus valmistui suunnitelmien mukaan jo viime kesäkaudella. Talouden suhteenkin kaikki onnistui, kustannusarvio piti hyvin - kiitos mittavan talkootyön. Oman rahoitusosuutemme-kin saimme hyvin hoidettua. ELY-keskuksen rahoitus toteutui suunnitelman mukaan, ja Iso-Äiniön yhteismaiden osakkaat auttoivat antaen lyhytaikaista lainaa rakentamisen aikaisen maksuvalmiuden säilyttämiseksi. Laina on maksettu, ja taloutemme on nyt vakaalla pohjalla.

Toinen keskeinen asia on kyläsuunnitelman valmistuminen. Työ alkoi viime syyskuussa pidetyssä kyläkokouksessa. Valittu työryhmä valmisteli sisältöä, ja sen pohjalta kyläsuunnitelma vahvistettiin 18.2. vuosikokouksessa.

Kyläsuunnitelmassa todetaan toimintojen ja asioiden nykytila, muutokset, lisäykset, toteutukset ja niiden ajoitus. Kyläsuunnitelma on toimintaohje, jota seurataan, toteutetaan ja tarpeen mukaan päivitetään. Se jaetaan kaikille tämän lehden liitteenä.

Vilkas toiminta jatkuu. Sen edellytyksenä on hyvä yhteistyö kaikkien alueemme toimintaryhmien ja asukkaiden kesken. Kylätoimikunta hoitaa asioita ja tapahtumia hyväksytyjen suunnitelmien mukaan, mutta se tarvitsee kuitenkin käytännön asioissa ja tapahtumissa asukkaiden tukea. Väkeä tarvitaan talkoisiin ja muuhun tekemiseen.

Luontokeskuksen, pysäkkikatosten ja muiden kohteiden rakentamis- ja remonttitoissa talkootyön merkitys ja määrä oli suuri, mutta se jakautui käytännössä alle kymmenen henkilön osalle. Tarvitaan enemmän osallistujia käytännön tekemiseen samaan tapaan kuin viime vuonna luontokeskuksen siivoustalkoissa. Uudessa

kyläsuunnitelmassa onkin ajatus ns. talkootyöpankin perustamisesta. Siinä etukäteen valmiutensa ilmoittaneet henkilöt osallistuvat tarvittaessa rakentamis- ja kunnostustöihin mahdollisuuksiensa mukaan.

Tiedottamisessa haluamme olla esillä ja huolehtia siitä, että meistä ja toiminnastamme tiedetään. Asukkaiden, Asikkalan kunnan, Päijät-Hämeen kylät ry:n ja muiden meille tärkeiden tahojen kanssa haluamme pitää edelleen hyvät ja rakentavat yhteydet.

Äinämöinen ilmestyy tänä vuonna kolme kertaa. Asikkalan kesäposti 2013 menee kuntamme asukkaille toukokuun alussa. Siinä olemme mukana. Päijät-Hämeen kylät ry:n kesälehti ilmestyy huhtikuussa, kyläyhteisöstämme on myös siinä asiaa. Yhdistyksemme kyläesite päivittyy Lahden kylämarkkinoihin mennessä jaettavaksi. Näitä tiedottamisasioita tekevät tai tekemiseen osallistuvat Etu-Seppälän Leena ja Pentti, heille suurkiitokset. Seuratkaa myös kotisivuja ja ilmoitustauluja. Uutena tiedottamis- ja keskustelukanavana tulee Pettisen Minnan käynnistämä kylämme Facebook-sivu.

Päijät-Hämeen kylämarkkinat ovat Lahdessa Vesijärven satamassa 11.5. kello 9 – 15. Markkinoiden teema on luonto. Asikkalan kunta järjestää markkinoille teltan, jossa kyläyhdistykset ja muut kylien toimijat voivat esitellä työtään ja myydä tuotteitaan. Toivottavasti meilläkin on innokkaita osallistujia. Ilmoittautumiset ja tiedustelut Raimolle 25.4. mennessä.

Omat kylämarkkinamme pidetään Seurantalolla sunnuntaina 9.6. kello 12 – 15. Markkinoille halutaan sekä omia, että ulkopuolisia myyjiä. Markkinoita ja muutakin kesätoimintaa varten Seurantalolle on rakennettava talkoilla käymälä ja tehtävä muitakin kunnostamistöitä. Myös luontokeskuksen siistiminen ja kunnostus kesää varten tehdään talkootyönä huhti-toukokuun vaihteen tienoilla lumitilanteesta riippuen.

Hyvää kesän odotusta kaikille.

Raimo Salmela

Tupalan päärakennuksen sali antaa edustavan kuvan vanhan maalaistalon juhlahuoneesta.

Tupala on historiallinen helmi

Tupalan talomuseo Myllykseläntien varrella on yksi Äinään seudun historiallisista helmistä, aarreaita, jossa museon omistaja Hemmo Honkala vaalii kotiseutumme arvokasta perinnettä. 1700-luvulla nykyisen Sipilän paikalle rakennettu päärakennus siirrettiin vuonna 1815 isojaon myötä tähänhetkiselle paikalleen. Parhailaan museo valmistautuu taas uuteen kesäkauteen.

Tupalan tilan museoalueella on päärakennuksen lisäksi parikymmentä 1700-1800-luvun rakennusta: savu- ja mallassauna, puuliiteri, työkaluliiteri, jyvääitta, pari riittä, kolme olkilatoa, suppukoppi, ruumenkoppi, nauriskuoppa, perunakuoppa sekä tulossa karjan ruokintaan käytetty vanhan ajan keittokota eli ränni. Kaikki rakennukset ovat peräisin Tupalan omalta tilalta.

Talomuseon hoidossa keskeistä on Hemmo Honkalan mukaan rakennusten kunnossapito, mikä tarkoittaa ensisijaisesti kattojen korjaamista ja uudistamista sekä niiden ryhdissä pitämistä. Lisäksi mullan säännöllinen poistaminen kivijalasta auttaa kunnossa pysymistä.

- Päärakennuksen vanhan pärekaton uusiminen vuosina 2005-2006 oli tähänastisista

korjausprojekteistamme suurin. Toivakkalainen Karin Päre ja Puu-yritys toteutti ison urakan. Vanha pärekatto purettiin, ja pois karrattiin seitsemän traktorikuormallista päreitä. Suomessa on jäljellä vain ani harva pärekaton tekemiseen erikoistunut firma, ja Toivakan porukka kuuluu niihin. He rakensivat mittojen mukaan pärekaton valmiiksi levyiksi Toivakassa, toivat sen sitten rekalla tänne ja asensivat katon paikalleen. Hyvin laitettu pärekatto kestää noin 25 vuotta, edellisen rakensimme isäni kanssa vuonna 1980, kertoo Hemmo.

Vanhoilla rakennuksilla on taipumus vajota kasaan vuosikymmenten saatossa. Siksi niitä joutuu ajoittain nostamaan. Tupalassakin tämä on ollut arkipäivää, sillä museoisäntä on nostanut viime vuosina tunkilla kymmentä rakennusta ylöspäin.

Hemmo Honkala esittelee päärakennuksen vanhoja, Juho Siljanderin aikoinaan tekemiä ulko-ovia.

Idea syntyi Seurasaaresta

Idea talomuseosta sai alkunsa vuonna 1973, jolloin Hemmo oli Äinä-Vähimaan koulun oppilaiden kanssa Helsingissä luokkaretkellä. Opettaja Oskari Honkanen tutustutti joukkonsa muun muassa Seurasaareen, jossa on Antintalo, Säkylästä aikanaan Seurasaareen siirretty vanhojen rakennusten pihapiiri. Asia jäi muhimaan Hemmon päähän, mutta vuotta myöhemmin hän kertoi ajatuksestaan isälleen, kun Tupalan uusi rakennus valmistui, ja perhe muutti siihen asumaan.

Asikkalan kunta oli kiinnostunut ostamaan vanhan päärakennuksen kunnan museorakennusten yhteyteen. Hinnasta ei kuitenkaan päästy sopimukseen, ja niin Hemmo sai vanhat rakennukset haltuunsa vuonna 1975.

– Aloitin päärakennuksesta. Kunnostin ja valmistelin sitä kolme vuotta museokäyttöön. Sen jälkeen siirryin muitten rakennusten kunnostamiseen. Asikkalan kunnalta sain

alkuvaiheessa nimellisen 100 silloisen markan avustuksen. Koska museotoiminta on virallisesti Museoviraston valvonnassa, siltä on myös mahdollista saada avustuksia erilaisiin korjausprojekteihin ja hankintoihin. Virasto pitää tärkeänä maaseutukulttuurin säilyttämistä, ja siksi siellä kiinnostuttiin myös Tupalan museohankkeesta. Museovirastolta olenkin saanut rahoitusta muun muassa kattohankkeisiin, mallas- ja savusaunan sekä riihien kunnostamiseen, kertoo Hemmo.

Yhteistyö Museoviraston kanssa on sujunut hyvin, mutta kontrolli eri hankkeiden toteuttamisessa on myös tarkkaa: raportit avustuskohteiden toimenpiteiden etenemisestä pitää lähettää säännöllisin välein, avustusten käytöstä vaaditaan täsmälliset tilitykset ja tehdyistä toimenpiteistä valokuvat.

Museo täynnä paikallista historiaa

Päärakennuksessa jokainen huone sisältää historiallisia huonekaluja, tekstiilejä sekä talossa ja taloudenhoidossa käytettyjä esineitä jopa sadan tai kahden sadan vuoden takaa. Muista rakennuksista taas löytyy entisajan työkaluja ja erilaisia maataloudessa käytettyjä välineitä.

Yksi erikoisimmista talon laitteista on nimeltään hevoskierto, jonka rakensi äinääläinen kirvesmestaituri Kustaa Nieminen. Riihen katon rajaan rakennettuun rattaaseen sidottiin hevonen, joka kiersi ympyrää ja ratasta pyörittämällä antoi vauhtia puimakoneelle. Systemi oli käytössä Tupalassa yli viisikymmentä vuotta, ja viimeisen kerran kiertoa käytettiin vuonna 1952. Tuolloin Taisto Suontausta kuvasi koko prosessin: kuinka

Hevoskiertolaitteen yläosassa on ratas, josta hevosen pyörittämänä voima siirtyi edelleen puinnin avuksi.

pellolta tuotiin kykkiä eli kuhilaiden lyhteitä riihen eteen puitavaksi. Sitten hevonen hevoskiertoineen teki raskaamman työn.

Lukemattomien kiinnostavien esineiden ja työvälineiden joukossa on myös perunalasta. Sitä lainattiin tänä talvena televisiossa esitettyyn Kuninkaiden jäljillä -ohjelmaan, jossa oli pieni osuus myös Asikkalasta. Siinä Erkki Raunio nosti perunaa Tupalan perunalastalla. Näitä ei Hemmo Honkalan mukaan löydy enää mistään eikä Erkki Rauniokaan kuulemma ollut aiemmin moista vehjettä nähnyt.

Tupalan taloryhmän rakensi aikanaan Hemmon isoisän isoisä, Kalle Rehtilä vaimonsa, Pulkkilasta kotoisin olleen Juliaana Kassapään kanssa. Sen jälkeen tila on kulkenut suvussa. Hemmon vanhempien, Tertun ja vuonna 1994 kuolleen Onnin jäätyä eläkkeelle tila siirtyi Hemmon hoitoon.

- Talomuseomme on minulle todella tärkeä, ja olen ylpeä siitä. Museo on avoinna kesäkuusta syyskuuhun, pääasiassa iltapäivisin. Kävijöinä ovat sekä ryhmät että yksittäiset vierailijat. Toivon, että mahdollisimman moni kyliimme asukkaista tulisi tutustumaan historialliseen Tupalaan, sanoo talomuseon 54-vuotias isäntä Hemmo Tupala.

Teksti ja kuvat: Leena Etu-Seppälä

Lapset Mielosen Annen johdolla askartelupuuhissa.

Mansikkakerhossa on tosi kivaa

Keskiviikkoamuaisin kokoontuu Niemimäessä seurakunnan päiväkerho, jota ilmeisesti paikan vuoksi kutsutaan Mansikkakerhoksi. Pääsiäisen jälkeisenä keskiviikkona paikalla olivat nelivuotiaat Pauliina Hiltunen ja Veronica Nurminen sekä viisivuotiaat Siiri Niemimäki, Aino Myllytie, Miina Oksanen ja Alisa Heikkinen. Anne Mielosen vetämä ryhmä ahkeroi muoviluvahahommissa, ja valmistautui päivän kohokohtaan, omien eväiden syömiseen. Muuten ohjelmaan kuuluu kynttilän sytytys, rukous, Raamatun kertomusten lukeminen ja laulua. Ja kivaa on, sanoivat lapset ja Anne.

Minna Pettinen kylätoimikuntaan

Markku Riukka pyysi eroa kylätoimikunnan jäsenyydestä. Kyläyhdistyksen vuosikokous valitsi hänen tilalleen jäseneksi Minna Pettisen. Minnan kausi on kolmivuotinen. Muilla kylätoimikunnan jäsenillä on vielä kaksi vuotta toimikautta jäljellä. Vuosikokous hyväksyi myös uuden kyläsuunnitelman, joka löytyy tästä lehdestä. Yhdistyksen puheenjohtajana jatkaa Raimo Salmela.

Markkinat ja tanssit kesän ohjelmassa

Kyläyhdistyksen kesätoiminnan tärkeimmät tapahtumat ovat seurantalolla 9.6. järjestettävät kylämarkkinat ja 17.7. pidettävät tunnelmatanssit. Alkukevästä on luontokeskuksen kunnostustalkoot ja myöhemmin on tarkoitus kunnostaa talkoilla myös seurantaloa. Talkooväkeä tarvitaan. Tilaisuuksista tarkempia tietoja tiedotteilla ilmoitustauluilla ja netin kautta. Syksyn ohjelmiin palataan elokuun Äinämoisessä.

Kiitos Sokeva

Kyläyhdistys osoittaa suuret kiitoksensa Sokeva Oy:lle, joka taas kerran on mahdollistanut Äinämoisen ilmestymisen kustantamalla lehden monistuksen.

Kolumni

Änkyrätkö päättämässä?

Oli pitkää aikaa mielenkiintoista seurata Asikkalan valtuuston työskentelyä. Edellisestä käynnistäni ehti nimittäin kulua kutakuinkin tasan 40 vuotta. Silloin kirjasin kokoustapahtumia Etelä-Suomen Sanomien toimittajana.

Omalta vähäiseltä osaltani olin nyt siis toteuttamassa yleisöjulkisuutta. Kuntalakihan määrää, että valtuuston kokoukset ovat julkisia, ja julkisuus on käytännössä turvattava pitämällä kokoukset sellaisessa paikassa, johon kunnan asukkaat voivat vaivattomasti saapua.

Asikkalan nykyinen valtuustosalali ei ole kuitenkaan yleisöä eikä ehkä valtuuston istuntojakaan varten suunniteltu. Väkeä mahtuu salin takaosan seinustalle tuotuihin tuoleihin vain kourallinen. Toimittajille on sentään varattu parisen pöytää. Ahtaista tiloista huolimatta kannustan kyliimme väkeä seuraamaan kokouksia. Näin pääsette omalta osaltanne kontrolloimaan kunnan ylimpien päättäjien toimia. Voitte arvioida, osuiko vaaleissa annettu ääni oikeaan osoitteeseen ja oliko uutisointi kokouksesta asiallista.

Mutta mennäänpä tuohon valtuuston kokoukseen. Siellä käsiteltiin tällä kertaa 17-kohtainen asialista, jossa yhtenä oli lausunnon antaminen kuntarakennelakiluonnoksesta. Valtuuston puheenjohtaja nuiji lausuntoa lukuun ottamatta muut asiakohdat vauhdilla - lähes keskusteluitta. Lausunnot päätettäessä käytiin keskustelua ja lopuksi jouduttiin äänestämään. Äänin 23 - 4 ja 8 tyhjää kunnanhallituksen esitys tuli valtuuston päätökseksi. Siis valtaosa valtuutetuista kannatti lausuntoesitystä. Ottamatta kantaa siihen, oliko lausunto hyvä vai huono, kiinnostavaa oli valtuutettujen puheenvuorojen ja äänestyskäyttäytymisen lisäksi seurata, miten kokouksesta myöhemmin uutisoitiin.

Alueen valtalehdessä Etelä-Suomen Sanomissa oli seuraavana päivänä kolmen palstan lyhyehkö uutinen pääotsikolla ”Asikkala tyyli kuntaselvityksille” ja jälkiotsikolla ”Yhdistyminen: Liitokset torjuvasta lausunnotta äänestettiin myös kunnanvaltuustossa”. Juttu oli asiallinen. Siinä tuotiin esille myös kunnanhallituksessa vähemmistöön jääneen yhden demarin ja yhden kokoomuslaisen yhteinen kanta sekä kerrottiin saman kaksikon kannattaman ehdotuksen hävinneen valtuustossa äänin 23-4.

Tähän asti lehti toimi varsin mallikkaasti, mutta päivää myöhemmin oli lehdessä jälleen kolmipalstainen, hieman edellistä isompi juttu, jossa kahden valtuutetun kuvan kera kerrottiin samasta kokouksesta otsikoilla ”Asikkalan uho jätti osan valtuustosta kylmäksi”, ”Kuntarakenne: Tyhjää äänestäneet moittivat lausuntoa hyökkääväksi ja älyttömäksi”. Tässä jutussa sanottiin osan Asikkalan poliitikoista kyllästyneen kunnanjohtajansa ja enemmistön uhoon kunta-uudistuksessa. Haastatellut olivat jutun mukaan äänestäneet tyhjää tai lausuntoa vastaan. Jutussa siis haluttiin korostaa vain muutaman vähemmistöön jääneen näkemyksiä ja selitellä tyhjää äänestäneiden ajatuksia. Tämäntapainen asioiden käsittely lehdessä ei ollut mitenkään uutta, pikemminkin vallitseva olotila ja käytäntö. Sen ovat varmaan havainneet kaikki lehteä viime aikoina lukeneet asikkalalaiset.

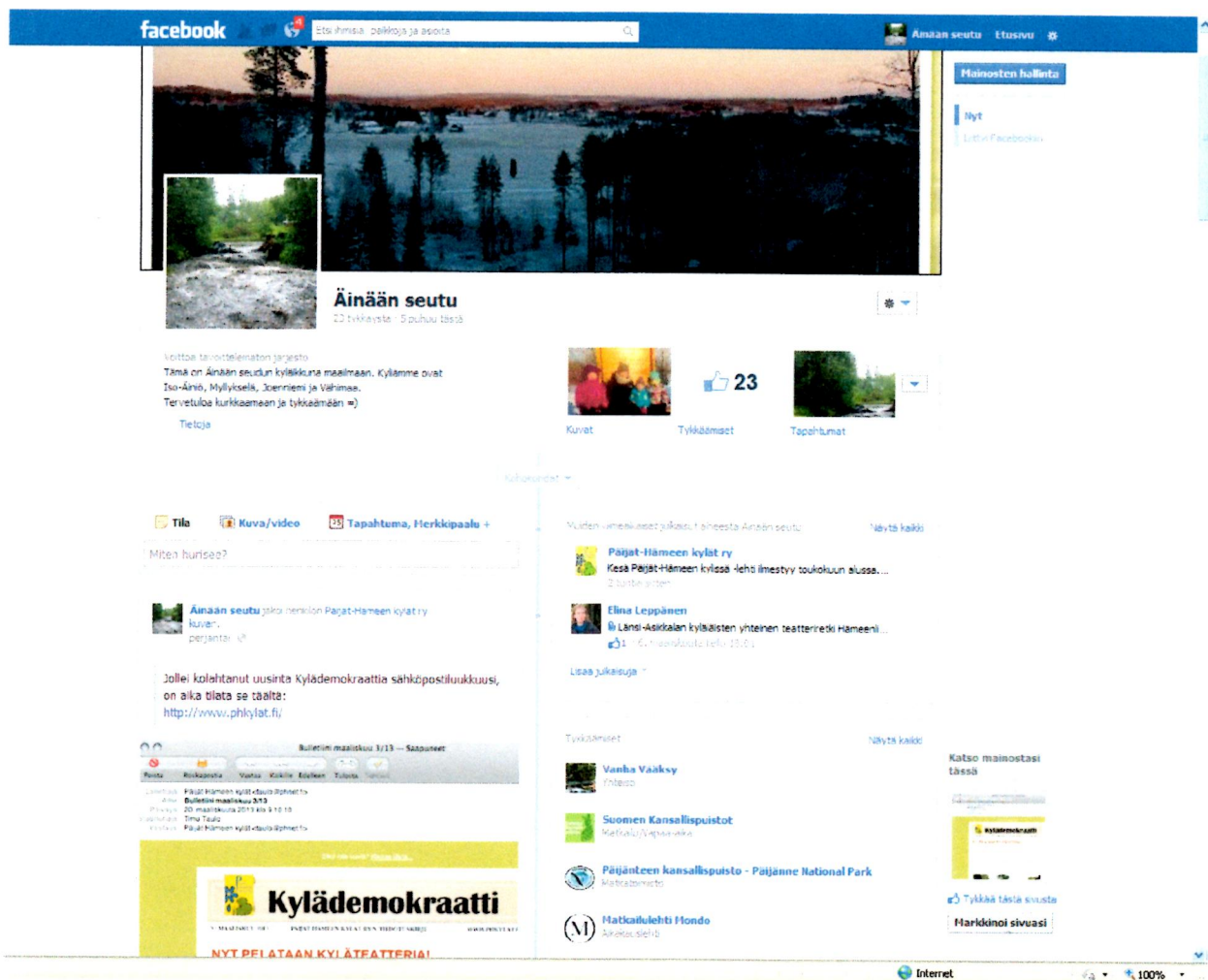
Lehden suhtautuminen kuntauudistuksen vastustajiin ja erityisesti Asikkalaan kertonee jotain toimituskulttuurista. Toimittajat on valjastettu katsomaan asioita vain lahtelaisen luopin läpi ja tiukasti hallituksen kantoja mukaillen. Kuntaa, joka vastustaa hallituksen kuntauudistuslinjaa, pidetään toimittajien sanastossa ”änkyräkuntana”. Termi on lainattu luultavasti jostain 1970-luvun alkupuolelta, jolloin tuollaista leimakirvestä ahkerasti heiluteltiin.

Kuntauudistukseen kriittisesti suhtautuvia lehti yrittää nyt ohjata oikealle polulle kertomalla, että ”Asikkala jatkaa kiukutteluaan”, ”Asikkala jaksaa kapinoida”, ”änkyräkuntia kosiskeltiin”, ”änkyräkunnaksi nousseessa Asikkalassa moni valtuutettu äänesti tyhjää”, ”Asikkala on johtanut Lahden seudulla kuntakapinaa” jne. Huonosti toimitetulla Näppis-palstalla voidaan kontrolloimatta sallia myös nimetön kampanjanomainen pilkkakirveiden heittäily, jolla Asikkalasta saadaan muodostettua omituinen kuva.

Alueen valtalehdeltä toivoisi hieman asiallisempaa ja korrektimpaa otetta uutisoinnissaan ja kannanotoissaan. Lehteä lukiessa tulevat mieleen vuosikymmenten takaiset puoluelehdet, joissa lehden sisältö pantiin palvelemaan aatetta ja jutut syötettiin ainoana oikeana totuutena kansalle. Tänä päivänä uskoisi alueen valtalehdessä jo ymmärrettävän, että itsenäisesti ajattelevia lukijoita ja lehden tilaajia on Lahden kaupungin ulkopuolellakin. Lehti voi edustaa mitä kantaa haluaa, mutta tarkoitushakuisen uutisoinnin voisi olettaa heikentävän lehden imagoa lukijoiden silmissä.

Asikkala ei toki ole ainoa, jota kutsutaan lehdessä herjanimillä. Saman ovat saaneet kokea monet muutkin kriittisesti kuntauudistukseen suhtautuneet Lahden kehyskunnat. Esimerkiksi Orimattilaa on isketty ”känkkäränkkaupunki”-nimikkeellä ja sen päättäjä pidetty muistaakseni ainakin Uusi kunta-hankeen yhteydessä jonkinlaisina maalaistolloina.

Pentti Etu-Seppälä

Äinäen seudun tapahtumat luettavissa nyt myös Facebookissa

Kyläyhdistys ylläpitää Äinäen seudun omia facebookisivuja joita pääsee lukemaan netissä, myös ilman facebookiin kirjautumista tai ns. profiilin luontia. Sivuilta löytyy ajankohtaista tietoa omankylän asioista ja tapahtumista sekä yhteistyö/kaveriverkoston tärkeistä tapahtumista. Täällä voi myös halutessaan kommentoida tai lisätä tapahtumia ja tiedotteita. Tämä on siis hyvä linkki lähetettäväksi esim. tutuille ja sukulaisille niin lähellä kuin kaukana, kaikille jotka haluavat pysyä ajan tasalla missä meillä mennään =)

www.facebook.com/ainaanseutu

Jos sinulla on arkistoissasi kuvia (sähköisessä muodossa) ja haluat niitä lisättävän sivuille

myös muiden ihailtavaksi tai sinulla on tiedotteita joita haluaisit julkaistavan myös omilla sivuillamme, voit lähettää niitä kylän omaan sähköpostiosoitteeseen:

iso-ainio@luukku.com

Kylämme nettisivut löytyvät edelleen osoitteesta

<http://www.phnet.fi/kylat/ainaaavahimaa/>

Kyläsivuilta löytyy tarkempaa tietoa kyliemme historiasta, palveluista, Äinäemöinen-lehdet, kuvagalleria jne.

Vanhoilta ajoilta hienoja muistoja, mutta...

Tätä päivää kuitenkin eletään

Bertta Sipilä Iso-Äiniöllä ja Pentti Sipilä Vähimaassa ovat kyliemme vanhimpia asukkaita. He ovat kokeneet täällä lapsuuden, nuoruuden ja aikuisuuden, koulujen tulemisen ja lopettamisen, nuorisoseura-, martha- ja maamiesseurojen loistoajat, tanssin hurmaa ja näyttelemisen iloa. Toisaalta he ovat kokeneet ankarat sota-ajat ja karjalaisten evakkojen asuttamisen sekä talosta taloon kiertäneet lukukinkerit eli lukuset, mutta myös kyliemme sodanjälkeisen kukoistuksen lukuisine kauppoinen, myllyineen sekä puhelinkeskus- ja postitoimistoinen. Bertta ja Pentti, molemmat ovat voimissaan ja muistelevat mielellään vanhoja asioita, mutta elävät aktiivisesti tätä päivää.

Nuorekas Bertta Sipilä on elänyt Iso-Äiniöllä koko ikänsä ja viihtyy kylässä edelleenkin.

Iso-Äiniön vanhin on edelleen nuorekas

Bertta Sipilä täyttää joulukuun alussa 89 vuotta ja on omaa sukuaan Honkala, Fanny ja Eemil Honkalan ainoa tytär. Veljiä oli kolme, joista jäljellä on Vääksyssä asuva Pauli. Bertta on elänyt koko elämänsä Iso-Äiniön keskiössä, Pietilässä, Honkalassa ja sitten avioiduttuaan omassa

talossaan nykyisen valtatie 24:n varrella. Ensimmäinen, kaksikerroksinen talo tosin jouduttiin uuden tien vuoksi purkamaan, mutta sen jälkeen samalle tontille rakennettua kotia ei ole voittanut edes Vääksyyn hankittu osake. Bertan mies, kuorma-autoilijana tunnettu Niilo

Sipilä oli Myllykselästä. Nuoret tapasivat seurantalons tansseissa, ja sodan jälkeen vuonna 1945 mentiin kihloihin sekä vuotta myöhemmin naimisiin. Perheeseen syntyi kolme poikaa: Heimo 1947, Harri 1954 ja Hannu 1962. Varhain kuolleelta Heimolta jäi kaksi poikaa, joista toisella on kolme lasta. Vääksyssä asuvalla Harrilla on puolisonsa Eevan kanssa alle kolmekymppinen opiskelijapoika. Hannu on naimisissa Anne Tommon kanssa, ja pariskunta asuu Joenniemessä. Bertta-äiti on ollut leskenä jo vuosia.

Sota-aikana totuttiin vieraisiin

Bertan lapsuudessa suurten talojen lehmät vietiin kauas metsiin laitumelle, koska metsiä oli paljon, mutta niittyjä laiduntamiseen ei. Pieni Berttakin joutui muiden lasten tavoin aamuvarhaisella jalkaisin kuljettamaan talon lehmät neljän kilometrin päähän metsään. Sama edestakainen reissu toistui iltapäivällä, kun elikot haettiin lypsylle.

Hän kävi aikanaan Äinäa-Vähimaan koulun, ja jäi sitten koulun päätyttyä kotitilalle. Kun vanhemmat muuttivat uuteen taloon, Bertta pääsi hoitamaan Kalle-setänsä huushollia ja sai siitä vähän palkkaakin.

Sota-aikana Viipurista saapui Iso-Äiniölle kaksi bussilastillista sodan vuoksi kotinsa menettäneitä karjalaisia. Honkalan talon tupaan majoitettiin kymmenen ihmistä, joiden joukossa oli kuusi lasta.

– Heidän kanssaan ystäväystyin, ja vaikka perhe puolen vuoden kuluttua siirtyi Helsinkiin, yhteys kuitenkin säilyi vuosia. Nyt heistä on jäljellä enää kolme, ja yhteydenpito on jäänyt, Bertta kertoo.

Karjalaisten lisäksi Äinäällä oli sota-aikana hänen mukaansa venäläisiä vankeja. He olivat töissä, muun muassa Kirkolassa. Eikä siinä kaikki: kylään saapui myös saksalaisia sotilaita, joille järjestettiin ruokailu Mäkelän pihalla. Muonittamisesta vastasivat kylän lotat, joista

auttamaan pyydetty Bertta muistaa ainakin Sallanteen Tyynen.

Seuratalo harrastustoimintojen keskus

Äinäälle Myllykseläntien alkupäähän rakennettiin talkoilla Nuorisoseuratalo 1930-luvun lopulla. Siitä tuli nopeasti kaiken harrastustoiminnan ja tanssien ympärivuotinen keskipiste, jossa toiminnasta vastasi nuorisoseura.

Talossa järjestettiin tanssien lisäksi ohjelmallisia iltamia, joissa oman näytelmäkerhon jäsenet esittivät suosittuja näytelmiä suurella menestyksellä. Tanhutoiminta oli aktiivista, ja talossa pidettiin myös monenlaisia hyödyllisiä käytännön kursseja, joiden vetäjinä toimi Etelä-Hämeen nuorisoseurapiirin väkeä.

– Itse olin innokkaasti mukana näytelmäkerhossa ja näyttelemässä monessa näytelmässä. Innostuin näyttelemisestä jo koulussa, enkä pelännyt esiintymistä. Myöhemmin rohkeus vain kasvoi, kertoo Bertta.

Salatansseja taloissa

Sotien aikana tanssien järjestäminen oli kiellettyä, mutta Bertan mukaan tanssiminen oli raskaina aikoina kuin huumetta, ja lähes joka talossa järjestettiin salatansseja. Sotien jälkeen tanssiminen jatkui seurantalolla, mutta myös työväentalolla sekä talkoilla lammen rannalle rakennetulla Karsillan lavalla.

Nuorisoseuran toiminta hiipui vähitellen eivätkä myöhemmät sukupolvet alueella enää olleet kovin kiinnostuneita nuorisoseura-aatteesta. Uusi aika toi television, elokuvat, paremmat kulkuyhteydet ja paljon muita asioita, jolloin nuo entiset paljon iloa tuoneet harrastukset jäivät syrjään.

Mutta nuorisoseuratalo seisoo entisellä paikallaan, ja nykyinen kylätoimikunta onkin ryhtynyt mahdollisuuksiensa mukaan elvyttämään toimintaa: tulevana kesänä, 9.6. järjestetään seurantalolla jo kolmannet Äinään seudun kylämarkkinat, ja samoin tutussa paikassa on

herätelty tanssiperinteitä heinäkuuisilla 50-luvun tunnelmatansseilla jo pariin kertaan, tänä vuonna tanssit ovat 17.7.

Bertta on vahvasti menossa mukana

Bertta Sipilä on ollut aina aktiivinen ja on sitä kunnioitettavasta iästään huolimatta edelleenkin. Hän on toiminut alusta asti Iso-Äiniön marttayhdistyksessä ja jo useita vuosia Asikkalan sotainvalidiyhdistyksen hallituksessa. Ystäviä on paljon, eikä ole sellaisia syntymäpäiviä, joilla ryhdikäs Bertta valkeine kutreineen ei olisi mukana. Sotainvalidiyhdistyksen järjestämät virkistyspäivät, teatteriretket, kesä tapahtumat ja joululounaat ovat kaikki mieluista ohjelmaa. Samoin Äinään seudun kyläyhdistyksen

tapahtumat. – Monet asiat ja toiminnot ovat vuosikymmenten aikana muuttuneet. Esimerkiksi marttojen, maa- ja kotitalousnaisten sekä maamiesseuran toiminnoissa järjestettiin aikanaan erilaisia käytännön taitoja opettavia kursseja kylä taloissa jatkuvasti. Nykyisin sellaisia ei enää tarvita. Lisäksi martoilla oleellinen osa toimintaa oli suurten astiastojen vuokraaminen kodeissa järjestettyihin perhejuhliin. Pitopalvelupalvelutoiminnan yleistymisen teki vähitellen tämänkin tarpeettomaksi. Vanhoissa ajoissa oli paljon hyvää, mutta niin on tässä nykyajassakin, sanoo Bertta.

Pitkät matkat maailmalle on jo tehty, mutta pienille reissuille Bertan saa aina mukaan, kun vain kyyti järjestyy. Ja sehän kyllä tapahtuu, kun Lohtarin Pirkko Tuukkalantiellä starttaa Mazdansa ja nappaa Bertan matkaansa..

Vähimaan vanhin - miellyttävä herrasmies

Pentti Sipilä on edelleen tiukasti ajan hermolla. Yli yhdeksänkymppiä ei ole hänelle vielä mikään ikä. Kotimaan ja maailman tapahtumat ovat hyvässä hallinnassa. Auton ajokin sujuu yhä mallikkaasti.

Pentti Sipilä, lokakuussa 94 vuotta täyttävä, sympaattinen vähimaalainen, on asunut koko ikänsä sotavuosia lukuun ottamatta kotitilallaan, Haara-Sipilässä.

Pentin isoisä, Alfred Sipilä tuli Asikkalaan ja Vähimaan kylään vuonna 1880 Hollolasta, ja siitä asti maanviljelijäperheen eri sukupolvet ovat jatkaneet työtä omalla tilalla. Pentin vanhemmat olivat Helmi ja Väinö Sipilä, ja heille syntyi Pentin lisäksi myös tytär, Lempi. Nykyisin Lempi Paavilainen asuu Savonlinnassa, mutta seuraa innokkaasti Asikkalan ja erityisesti Äinään seudun asioita, muun muassa Äinämäisen säännöllisenä lukijana.

Pentti löysi Myllykselästä Hilikka-vaimonsa, ja seurantalons tansseissa tavattiin, kuten oli tapana. Häitä juhlittiin vuonna 1950, ja kun vaimo oli omaa sukuaan valmiiksi Sipilä, ei nimeäkään tarvinnut vaihtaa. Pariskunnan ainoa lapsi on Arja, nykyisin Havumäki, joka miehensä Heikin kanssa on vastannut Haara-Sipilän tilan hoidosta sukupolvenvaihdon jälkeen vuodesta 1984. Samana vuonna kuoli Hilikka-äiti. Arjalla ja Heikillä on 31-vuotias poika Timo.

Koulunkäyntiä monessa paikassa

Ennen kuin Äinä-Vähimaan koulu valmistui Rajamäelle 1930, vähimaalaisten koulunkäynti tapahtui useassa paikassa. Myllykselässä oli koulu, ja siellä kävi osa Vähimaan lapsista, kun taas osa meni Kurhilan kouluun. Tätä ennen opetusta annettiin kuitenkin Iso-Äiniöllä Pietilän talossa, jossa opettajana toimi Maija Hirsikoski. Hänen aviomiehensä taas oli Myllykselän koulun opettaja. - Kävin kaksi luokkaa siellä ja siirryin sitten Kurhilaan. Äinä-Vähimaan koulussa ehdin vielä käydä vuoden yläkoulua ja sitten myöhemmin kerran viikossa pidettyjä jatkokursseja, kertoo Pentti.

Naapureiden lapset olivat parhaita leikkikavereita ja ulkona viihdyttiin niin kesällä kuin talvella. Kesän leikeistä suosituin oli piilopetti, ja talvella hiihdettiin, myös koulumatkat. Mäen syrjään

tehtiin hyppyreitä, ja siellä sitten kilpailtiin mäenlaskussa.

Lasten leikit loppuivat, kun nuorisoseuratoiminta alkoi kiinnostaa. Tansseissa käytiin ensin Kurhilan nuorisoseurantalolla, ja kun Äinäälle valmistui oma talo, Vähimaan nuoretkin siirtyivät sinne nuorisoseuran jäseniksi. - Tanhutoiminta oli suosittua, ja sitä minäkin harrastin.

Harjoittelimme säännöllisesti ja esiinnyimme sitten kesäisin Etelä-Hämeen Nuorisoseuraliiton suurissa maakuntajuhlissa, muistelee Pentti.

Sodasta pitkään painajaisia

Varusmies aika muutettiin juuri ennen talvisodan alkamista kaksivuotiseksi, ja kun palvelustaan suorittaneella Pentti Sipilällä oli vielä pari kuukautta jäljellä, hän ei ehtinyt talvisotaan rintamalle. Sen sijaan jatkosodassa hän oli vuoteen 1944 asti, jolloin hän sairastui.

– Olin Karjalan kannaksella tykistön tulenjohdossa hyökkäysvaiheessa sodan alkaessa, ja siinä tehtävässä koko ajan. Kyllä eteen tuli todella usein ”läheltä piti”-tilanteita, mutta onneksi en missään vaiheessa haavoittunut. Nuo sota-ajan kokemukset olivat kuitenkin sen verran kovia, että vuosikausia näin painajaisia rintamatilanteista, niin kuin varmasti monet muutkin sodassa olleet, Pentti kertoo.

Sodan jälkeen hän on osallistunut sotaveteraaniyhdistyksen järjestämään toimintaan, erilaisiin tilaisuuksiin, tapahtumiin sekä esimerkiksi Asikkalan kanavajuhlien aikana järjestettyihin veteraanitapaamisiin. Veteraanien kunnioittaminen on lämmittänyt, ruoka maittanut, ja kavereiden kanssa on viihdytty.

Veteraanikuntoutuksessa Pentti oli ensi kertaa vuonna 1988, ja se tapahtui Siuntion kuntoutuskeskuksessa. Sen jälkeen hän oli muun muassa Joutsassa. Pentti pitää kuitenkin parempana avokuntoutusta, joka täällä Asikkalassa tapahtuu Vääksyn fysikaalisessa hoitolaitoksessa.

– Kuntoutus on päivä kuntoutusta, jolloin siellä voi käydä kotoa käsin. Hyvä puoli on myös se, että kuntoutuksen vaikutus jakautuu pitkälle ajalle, kun se tulee säännöllisesti pieninä annoksina, päinvastoin kuin viikon tai kahden kertajakso jossain kuntoutuslaitoksessa, aiemmin jopa viiden vuoden välein. Nyt odottelen parhaillaan päätöstä tämän vuoden kuntoutukselle.

Pentti seuraa ajankohtaisia asioita television uutisista, ja sanoo välillä ihmettelevänsä nykyistä valtiontalouden hoitoa, korkeita työttömyyslukuja ja tietenkin EU-kuvioita. Mieleen tulevat väkisinkin ankeat sotien jälkeiset ajat, jolloin köyhä Suomen kansa uudelleen asutti 400 000 sodan vuoksi kodittomiksi jäänyttä karjalaista evakkoa eri puolille maata ja auttoi nämä uuden elämän alkuun. Samoin uskomattomalta tuntuu se, että kansamme pystyi maksamaan Neuvostoliitolle suuret sotakorvaukset. Ehkä koko kansaa yhdistäviä tekijöitä ei nyky maailmassa enää vain ole.

Uutisia seuraamalla pysyy kuitenkin ajan tasalla, olivatpa uutiset hyviä tai huonoja. Pentin suosikkiohjelmaa televisiossa ovat erinomaiset luonto-ohjelmat, joita hän seuraa säännöllisesti. Radio Dei puolestaan tarjoaa hänelle tärkeitä uskonnollisia ohjelmia, ja erityisesti nukkumaan mennessään hän kuuntelee Raamattu kannesta kanteen- ohjelmaa, jonka jälkeen on hyvä nukahda.

Korkeasta iästään huolimatta Pentti on säilyttänyt ajokorttinsa, ja nauttii, kun pääsee itse hoitamaan asioita Vääkssä ja käymään mökillä. Kahden vuoden välein on kuitenkin käytävä silmälääkärillä, jotta ajolupa helittää.

Pienriistan metsästystä Pentti on harrastanut koko ikänsä, ja siihen tarkoitukseen hänellä on ollut omia ajokoiria lähes viime vuosiin saakka. Aikaisemmin kettujen ja supikoirien nahat myytiin, ja niistä sai kohtuullisen hyvin rahaa. Myös elävät supikoirat menivät kaupaksi, sillä ne lisääntyvät nopeasti, ja kerralla saattaa tulla kymmenenkin pentua. Supikoiria saatiin loukuista noin 30 vuodessa. Nykyisin supikoirien hävittäminen on Pentin mukaan lähinnä riistanhoitotyötä, sillä ne tekevät luonnossa paljon pahaa esimerkiksi maassa oleville linnunpesille.

- Itse en enää käy varsinaisesti metsästämisessä, kun polvien kunto ei kestä metsässä kulkemista. Silti veri vetää metsälle, kun siellä on koko ikänsä käynyt. Kun kaverit pyytävät mukaansa, lähden mielelläni, mutta niin, että pääsen kuitenkin mahdollisimman lähelle autolla. Olen viimeksi kuluneen vuoden aikana ollut pari kertaa kettumetsällä ja kolme kertaa jänismetsällä. Saalis ei tässä vaiheessa minulle enää ole niin tärkeä, vaan se tunnelma, tulet ja makkaranpaisto, niistä minä nautin, sanoo Sipilän Pentti.

Teksti ja kuvat: Leena Etu-Seppälä

Hei, kiinnostaako sinua...

- yhdessä tekeminen?
- tarinoiden keksiminen?
- esiintyminen?

Ja oletko valmis pistämään itsesi peliin?

Keräämme yhteen kaikkia kylämme ja lähiseutujen nuoria/lapsia osallistumaan yhteiseen teatteri projektiin. Tarkoituksena on yhdessä tehden suunnitella, harjoitella ja toteuttaa oma hauska näytelmä syksyn iltamiin esitettäväksi. Kokoonnumme ja harjoittelemme kevään ja kesän aikana ensin Niemimäellä ja kun ilmat sallivat Äinään seurantalolla. Kokoonnumme joko viikoittain tai niin kuin yhdessä katsomme parhaaksi.

Voit tuoda mukana myös kaverisi! Lisätietoja antaa ja ilmoittautumisia ottaa vastaan Petra, sähköpostitse osoitteessa: peetapuolukka@gmail.com

Petra, Pinja, Annika, Saga, Siiri ja Iiris

Tehdään yhdessä kesäkivaa, kaikki mukaan!

Äinänseudun kyläsuunnitelma 26.3.2013

asia/ tavoite	aihealueet	nykytila	toimenpide/ toteutus	toteutaja/ vastuutaho	aikataulu
Kyläidentiteetti	Tapahtumat	Markkina, ranssi, kaamosillamat, joululaulu, kyläjenkit	Toteutetaan hyväksi haavut tapahtumat ja kehitellään lisää uusia esim oma kylälehtenäpäivä (maksukatteena)	kylätoimikunta, Nieminen Juhla- ja mansikkakilla	
	Luontokeskus	Valmistunut 2012, talvolta ja avajaiset pidetty	Kehitellään erilaisia tapahtumia: laulukerhot, makkarapöytä, talkoot Luntutorini maanonta lintuharrastajille Opaistetut kierrokset (kasvi, lintutunustus)	kylätoimikunta facebook, kotisivujen kautta Asikkalan luonnonystävät? kylätoimikunta yhdessä Joenmiemen jakokunnan kanssa	2013 2013-14 2013-14
	Yhteinen uimaranta & venealuri	Luontokeskuksessa Rumppi	Selvitetään Joenmiemen uimarannan ja venealuran kunnostus mahdollisuutta		
	Uusia asukkaita	Kunnalla tontteja tarjolla, uusi este valmistunut	Tonttien markkinointi omilla tapahtumissa ja mm. Äinämdressissä	kylätoimikunta suunnittelee	2013
	Tiedottaminen	Terveydenhoito	Uusien asukkaiden toivotaminen terveilleksi/ tietoa kyästä ja sen palveluista -lietopaketti		
		Äinämdressin 3 x vuodessa, suosittu, jako kaikkien talouksiin	Painotetaan suunniteltava pysyvämpi ratkaisu, mainostajien/ sponsori/sopimukset aina vuodeksi		
		Infotaulu, 11 kpl (3 päätaulua)	Huonokuntoiset, vähemmän käytetty poistetaan. Pienät kunnostusta lopulle	kylätoimikunta	2013
		Kotisivut hankalasti käytettävät	Uusien sivujen suunnittelu ja sivujen ylläpidosta päätettävä	kylätoimikunta/alkupuolinen tontutilaja	2013
		Facebook-sivut	Osallistutaan kylille tarjottuun facebook- koulutukseen ja suunnitellaan omat sivut	Minna Pettinen, Reija Niemimäki	keväät 2013
		mmu tiedottaminen: tekstiviestit	Kerätään puhelinnumeroita nopeaa tekstiviestitiedottamista varten mm. tapahtuma, talkoopankki, hätäviestit		2013-14
		Kylän markkinointi ulkopuolisissa tapahtumissa	Ainaapellonmarkinoille oma pöytä		
		Seuran talon käyttö	Pyrkään saamaan talo laajempaan käyttöön (harrastetoiminta) Varauskirja + avaimet vastuuhenkilöille. Pienät kunnostusta mm. puuce, ei kuitenkaan hoja remontoitaja, keväällä talkoopäivät. Tonttiasian kanssa jatketaan selvitystä.		2013-15
Turvallisuus		Vaivat -24 turvallisuuden parantaminen, kevyenliikenteen väylät, valaistus & tunneli	Selvitetään mahdollisuutta tunnelin Myllykselän risteykseen. Aotaan 60 km/h rajoitusta kylän kohdalle ja/ai peittopoliisia		
		Heijastin kamppanja	Suunnittelu/ sponsorian haku aloitettu	Jukka Niemimäki	syksy 2013
Palvelut		Palveluja kylälle, paikallisten palvelujen ja tuotteiden kehittäminen	"kyläpalvelupäivä", jossa paikallisia palveluita. Kesä-/tuottajatori, linnunpöytä myyntiä 24-tien varteen		
		Länsi-Asikkalan koulun siirtyminen	Pyrkään tukemaan koulun siirtymistä kuhlissa		
		Laajakaista	Informoidaan kuhlilan tarjonasta. Suunnitellaan muuta tarjontaa	Valtosa pankki	
		Ikäihmisten palvelut	Ylläpidettävä luistinkentän ja lastujen pysymistä kylällä. Tapahtumien esim. heppäläutusa	Pyrkivä	
Lapset & Nuoret		Harrastukset	Kehitellään erilaisia harrastepäiviä (kalaistus, geokätkely, leipomis/ompelempäiviä) ja kerhoja (kuoro, näytelmä-, käsityö, kokkikerho) hoplop/temppurata, Seuran talon kunnostus ja varauskirjajärjestelmä helpottaa käyttöä nuortentilana	Eri harrasteryhmittä vetäjä, nuorten vanhemmat, nuoret itse	2013-15
		Kerhot ja ohjatut harrastepäivät, kilpailut	Äinämdressin oma nuorten sivu (nuorten tekemä)		2013
		Nuorten oma lehti	Järjestetään ohjattuja luontoretkejä, joita pidetä tutuksi, yöseikkailut+ telttailut		
		Vaellusreitit	Luontokeskukseen talkoissa aloitus		2013 kevät
Yrittäjyys		Leikki paikka esim. luontokeskukseen alle kouluikäisille	nuorten tutustuttaminen yrityksiin, yritysten mainostaminen kylän sivuilla ja tapahtumissa, yrittäjäpäivät/kyläpalvelupäivät		
		Yhteistyö paikallisten yrittäjien kanssa	"Talkoopankki" kerätään yhteystietoja - jolta voi pyytää erilaisiin talkootapahtumiin.		
Yhteistyöverkostot		Pienteeollisuus tontteja	Kuntaan päin oleva aktiivisia ja yhteistyössä muiden kylten kanssa ajettava yhteisiä asioita		
		Eri ryhmien välisen yhteistyön kehittäminen			
		Kylätoiminnan ja toimikunnan aktiivisena pitämisen			
		Yhteistyö kylten ja kunnan välillä			

Pyrkivän kevät on taas lähtenyt vauhdilla käyntiin. Rusetti-luistelutapahtuma kokosi kolmisenkymmentä ulkoilijaa koululle helmikuussa ja hiihtokilpailuunkin saatiin muutama osallistuja. Tulokset:

T6: 1. Siiri Niemimäki 4.38.30,

T12: 1. Saga Katajamäki 1.10.64, 2. Iris Katajamäki 1.17.52 .

P12: 1. Petteri Kämpölä 1.15.89, 2. Iiro Seppälä 1.17.62,

P16: 1. Niko Piironen 1.12.17, 2. Valtteri Kämpölä 1.12.85.

Saga siis pesi koko porukan ja hiihti kilpailun kovimman ajan!

Maaliskuussa kävimme Flamingon kylpylässä Vantaalla 34 uimarimarin voimin ja Maamiesseuran kanssa pidetyt pilkkikilpailut olivat yleisömenestys. Paikalle saapui noin seitsemänkymmentä henkeä.

Varpu Tommo pilkillä.

Hiihtokilpailujen iloisia voittajia.

Tulevia tapahtumia:

Kyläläenkit sunnuntaisin klo 10:

Su 14.4. Iso-Äiniö Kyösti Kämpölä, lähtö Info-keskukselta.

Su 21.4. Vähimaa Ilkka Kommeri, lähtö Kommerin pihalta.

Su 28.4. Myllykselä Hemmo Honkala, lähtö Tupalan museolta.

Su 5.5. Joenniemi Anne Tommo, lähtö Talassaaresta.

Tervetuloa mukaan uudet ja vanhat kyläläenkeilijät!

Toukokuussa järjestämme jälleen **tutustumisen Golfiin**. Syksyllä kaikki halukkaat eivät päässeet mukaan, joten nyt on tulossa uusi mahdollisuus. Kevään aikana käymme pelaamassa myös **frisbee-golfia** Lahdessa. Päivät ilmoitetaan myöhemmin seuraupalstalla ja ilmoitustauluilla.

Ma 3.6. yleisurheilukilpailut koulun kentällä klo 18 ja kilpailujen jälkeen pesäpalloa. Pesäpalloa myös 10.6. ja 17.6.klo 18.

Pyrkivän Johtokunta 2013:

Pj. Kyösti Kämpölä, 044 540 6060, kyosti.kapola@pp.phnet.fi

siht. Sole Seppälä 040 542 3867, sole@aurinkoranta.fi

Anne Tommo 040 572 6342, anne.tommo@phnet.fi

Juha Peltomaa 044 049 8413, juha.peltomaa@phnet.fi

Reija Niemimäki 040 071 6609, niemimaki@luukku.com

Jukka Niemimäki 050 527 8457, niemimaki@luukku.com

Maamiesseuran ja Pyrkivän pilkkikisat Talassaaresta 24.3.

Tulokset:

Miehet

1. Paavo Tanskanen	2393 g
2. Matti Salojärvi	1720 g
3. Kauko Kämpölä	1478 g
4. Olli Humpila	1216 g
5. Paavo Niemimäki	1084 g
6. Hannu Salo	1017 g
7. Juhani Humpila	794 g
8. Heikki Aaltonen	624 g
9. Jukka Niemimäki	580 g
10. Janne Niemimäki	576 g
11. Petri Lohtari	424 g
11. Vesa Torssonen	424 g
13. Erkki Tuomaila	385 g
14. Kari Viljaniemi	332 g
15. Asko Humpila	313 g
16. Ilpo Pakarinen	278 g
17. Joonas Kulmala	231 g
18. Markku Kiljunen	226 g
19. Kyösti Kämpölä	217 g
20. Olli Kommeri	138 g
21. Petri Pettinen	99 g
22. Hannu Sipilä	94 g
23. Arto Salojärvi	33 g

Naiset

1. Maija Kämpölä	1146 g
2. Tuula Sakari	1069 g
3. Irma Kinnunen-Saloj	1027 g
4. Aila Niemimäki	887 g
5. Minna Siljander	852 g
6. Piia Viljaniemi	593 g
7. Varpu Tommo	496 g
8. Enni Aaltonen	376 g
9. Anne Tommo	352 g
10. Sole Seppälä	283 g
11. Päivi Salojärvi	253 g
12. Tellervo Jussila	219 g

Nuoret

1. Vili Kumpulainen	634 g
2. Henkka Piira	100 g
3. Inka Salojärvi	79 g
4. Joonas Hirvonen	36 g
5. Pinja Pettinen	30 g

Yhteystiedot

Äinään seudun kyläyhdistys ry
Kirkolantie 54, 17450 Iso-Äiniö
iso-ainio@luukku.com
Äinään Seutu -nettilehti:
<http://www.phnet.fi/kylat/ainaava/himaa/>

Kylätoimikunta

Raimo Salmela, puheenjohtaja
Kirkolantie 54, 17450 Iso-Äiniö
raimo.salmela@elisanet.fi
Puh. 0440 312214

Juha Kampilla, varapj.
Karsillantie 56, 17450 Iso-Äiniö
kamppila.jam@pp.phnet.fi
Puh. 0500 205565

Anne Rantamäki
sihteeri, rahastonhoitaja
Yhdystie 23, 17450 Iso-Äiniö
anne.rantamaki@asikkala.fi
Puh. 040 5324572

Heikki Aaltonen
Tuukkalantie 6,
17450 Iso-Äiniö
Puh. 0400 682629

Tuula Aaltonen
Cellenkatu 9, 13500 Hämeenlinna
Härkämäentie 81, 17450 Iso-Äiniö
tuula.aaltonen@immunodiagnosti.c.fi
Puh. 040 9002953

Olavi Harjula
Kirkolantie 99, 17450 Iso-Äiniö
olavi.harjula@gmail.com
Puh. 050 5312402

Pirkko Lohtari
Tuukkalantie 19, 17450 Iso-Äiniö
Puh. 040 5735104

Aila Niemimäki
Kukkuramäentie 14,
17450 Iso-Äiniö
niemimaki@luukku.com
Puh. 040 4712235

Minna Pettinen
Rajasuontie 305,
17450 Iso-Äiniö
minna.pettinen@luukku.com
minna.pettinen@asikkala.fi
Puh. koti 050 3590099
Puh. työ 044 7780215

Äinämoinen

Äinämoisen toimittajat ja
kotisivujen ylläpitäjät

Leena Etu-Seppälä
leena.etu-seppala@luukku.com
Puh. 044 9675156
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

Pentti Etu-Seppälä
pentti.etu-seppala@hotmail.com
Puh. 050 5640077
Tuukkalantie 12, 17450 Iso-Äiniö

Sokeva
vaativaan ammattikäyttöön

Pro

Jälleenmyynti:
K-Rauta
Starkki Oy Ab
Rautanet

Prisma
Agrimarket

www.sokeva.fi